

БЕЛАРУСКИ ШІЛЯХ

Адрес рэдакцыі і адміністрацыі
Серпухуская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
насльяд будні.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя гакідае за сабой права па-
трауляць перасыпаныя рукапісі і ко-
респондэнцы.

Ціна
асобн. нум. 15 к.

Падпіска: з ластаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Ціна абвестак:
за верш пэтыту на 1-й стран. 1 рут
на апошній—50 кап.

Штодзенна грамадзка-палітычная газета.

Менск. Чацвер 9 мая 1918 г.

Год I

№ 37.

АБВЕСТКІ.

Медыцынскі Адзел Местовай Управы апавешчае, што а Юрыеўскай 13 адчынена Цэнтральная Амбулаторыя для тужачых Местоваго Самаупраўлення і іх сямейства, а так ама для усіх грамадзян м. Менска.

Прыем раніцай ад 9 гадзін: па унутраннім і дзіцячым заробам—д-р Дулевіч, вочным, вушным, насавым—д-р. Ільяну, надскурным і венэрыйчым—д-р. Яхнін, зубным—др. Інгорт. При амбулаторыі ёсьць зуботэхнічны габінат для стукарных зубоў і протезоў—зуб. ур. Монцэвіч.

Дзяяла мажлівасці, што у куткі часе будзе пазволено ямецкай уладай прыватным асобам, установам, фабрыкам, заводам і інш. карысташтве телефонамі па месце Менску, Местовая Управа просіць абонентаў (быуш. Менскай Упраўской тэлефоннай сесі) жадаючых быць уключанымі у лік абонентаў Местовай Тэлефоннай сесі, падаць аб гэтым заяву Секрэтару Управы з акуратным указанием установы, адресу, чыбы апарату і №№ быушых аппарату.

Менск. 9/г.

Найлепшая палітыка—гэта праца. Палітыка адварваная ад зэльваго групту, ад жыцця, можа быць яскравай на пог-
ад, можа як пелны бэнгаль-
скі агент пераліванса усім ко-
нфесіям у паветры, захаплюющы
вока, але из ей заста-
ненца толькі дым, — часамі
шкадлівы для людзей.

Вайна адварала у Расіі аг-
ромассы ад працы твору-
чай рэзяльныя, жыццевыя вар-
тасці і кінула іх на дарогу
зіншчэниі гэтых вартасцяў,
зробленых стараннямі другіх.

Ні толькі Усходняя Пру-
сія, але і Польшча і Літва і
Прыбалтыка і Беларусь пазна-
юць, што можа зрабіць чалавечая
масса кіраваная на зіншчэнне.
Безглазда ні здаючы сабе здан-
ні с того што яна робіць і
нашто робіць, агалая расій-
ская армія прайдзенія сяб-
шары. Як саранча астуپала
яна назад, пакідаючы за сабой
мертвасце, а перад сабой
чуючы прыклады мільёны вы-
ганных у цэнтры Расіі і у
Сыбір «бежавана».

Масса адварваная ад працы
шчыра ужо бачыла усе пры-
быткі ад працы і старалася...
Рэвалюцыя, дала магчымасць
гэтым адварваным ад працы
массам заніцца палітыкай. І
«ридовой Іванов» ні маючы
другой работы шчыра узяўся
за палітыку.

Ні маючы патребнага для
палітыкі пануковага даслед-
чання апі жыццевых досье-
даў «радові» ведау за тое

науляючы збураны парадак.
Німа больш тэатральна-эфект-
ных мітынгаў, якіх начыналь-
нікамі былі «Івановы», але усе
робіцца з даунейшай сусед-
скай згодай. Гарады і мястэч-
кі, жыцця якіх вінчадна ка-
лечылося усімі акамічнасцімі
якія прынеслі з сабой сюды
сперша мілітарызаваныя, а пото-
тым рэвалюцыянализаваныя ра-
сійскія массы, так сама варо-
чаюцца да нармальнага уела-
ду жыцця. Цапер як і за звич-
ай дауней у горадзе пазнаеш,
што жыць значыць праца, а не мітынгаваць.

Праца творучая рэзяльныя
творчасці паводле адраджаенія
на усіх Беларусі. Для яе най-
лепшага развіцця апрача гра-
мадзянскага слакою, які дала
нам збавішная нас ад «івано-
вых» ямецкай арміі, патрабон
грамадзкі лад, і такія каторы
захаваўся бы на даунейшы
час, будучы адпаведным духу
народа і праудзівым, жыцце-
вым яго патрабам.

Рада Распублікі, ад шау-

яло часу так сама уступіла

на шлях гэтай рэзяльной твор-

чай працы.

Расыцець с кожным днем
звязак Рады с провінціяй.

Палітыка Рады акунаеца глы-
бей у рэзяльнае жыцце.

Узиадуваеца грут беларускай

дзеркальнасці.

Так праца—гэта найлепшая

палітыка, апнімае цапер усю

Беларусь ад верху да нізу.

Абрэзкі с правінцыі.

(На даугінаускаму гасцініцу).

Вясновая ночка. Месячны
сергі ярка - чырвоны, агэзвы
стаіць над вёскай. На розныя
лады квохчуць жабы. На спат-
канне мне некалькі хлапцоў с
храмам Язэпам па перадзі.

— Добры вечар!

— Вечар добры!

— Куды пусыціся?

— Гм...

— Да куды-ж?

— На палеванне.

— Ну-чу?

— Ідзі, пабачыш.

— Я падшоў.

— Грайслі з гароду на гас-

слухоўваюца. Маўчаць. Ра-
там навастрылі вушки. У нач-
най цішы пачуўся грукат ка-
лесаў па гасцініцу і нуканне
на каве. Галасней і гульчэй
— і цэлы абоў паказаўся па-
ўзгорку. Тут хлоцы выс-
качылі і врыкнулі. «Стой!

Туды—слоды і давай нама-
циваць тое, што ляжыць у
вазах. Шукалі—шукалі і знай-
шлі два мяшкі з мукою і не-
калькі булак хлеба. Сыбінукі
і з вёскі раптам з'явіліся фур-
манка. Мышкі ўвалілі на фур-
манку, якую адразу адправілі
у вёску дзяліць паміж галод-
нымі.

Колькі я ні напрасіўся ат-
правіць гэта у магазын і са-
ставіць пратакол аб тым сколь-
кі чаго у каго забралі—ні
памагло.

Шум, гарнідар і зяянкі. А
паміж ўсімі гэтым чуецца плач
старой кабенцім—гэта не хлеб
забралі... Яна качаюца па
замлі ды прыпытвае, про-
сіць-моліць... Апомнія свае
гропы аддала на хлеб. Буціла
у Даўгінаве, каб звязаць дзо-
ним сваім у Менск.

— Аддайце...—моліць яна.
Ні мог памагчы у гэтым і я.
Як галодны ваўкі, хлоцы
накінуліся на хлеб і давай
тут жа на месці дзяліць і тут
же ёсьці...

Кабеніна плачыць, а хлоцы
съмлююца...

— Усю зіму мы гэтак хадзілі на палеванне!—Хвалюці-
ка мне хлопцы,—але скора
мусіць—баста, ні напалюеш, бо
чутно немаць ідзе...

3.

Агульныя весткі.

ВЕНА. З веры годных кри-
ніц наказываюць, што часць
чорнаморскага флота, выеха-
шаго нет ведама куды, вірну-
лася ў Адесу і пакарылася
новаму ураду.

ТОКІО (В. Т. Б.-Рэйтэр).
Расейскія гасці арыштавалі
у Курску японскага віц-кон-
сула і галаву гаварыства, ві-
наемцаў якіх у Токіі.

БЭРЛІН [В.Т.Б.] Рэйтэр ка-
жа што Зэбрюгэ зачынено ад
мора, і што памецкіх падсод-
ных лодкі ні маюць магчы-
масці выхадзіць з Гельголен-
дзкай затокі. З асыядомленай
крыніцы наказываюць, што гэ-
тыя весткі нізгодлівы с пра-
дай. Зношы падводных лодак
з морам зусім свабодны.

ЛОНДОН. (Рэйтэр). Кароль
назначыў Фельдмаршалка Фрэн-
са адміністратаром Ірлан-
дзіі, а генерал-губернатором Стр-
анд-Сілі.

